

«Καθαρίζωμεν ἐαυτοὺς ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος, ἐπιτελοῦντες ἀγνωσύνην ἐν φόβῳ Θεοῦ».

(Β' Κορινθ. 7,1)

«Υμεῖς νὰ οὐσθε Θεοῦ ἔστε ζῶντες».

(Β' Κορινθ. 6,16)

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΔΙΑΚΟΝΙΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ

ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ
ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΟΙΚΟΔΟΜΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ:

ΟΔΟΣ ΙΑΣΙΟΥ Ι (ΜΟΝΗ ΠΕΤΡΑΚΗ)
ΑΡΙΘ. ΤΗΛΕΦ. 72-112

ΕΤΟΣ Β'

ΑΘΗΝΑΙ 10 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1954

ΑΡΙΘ. 41 (76)

Ο ΠΑΝΤΟΔΥΝΑΜΟΣ ΠΡΟΣΤΑΤΗΣ

Αναγνώσις: Λοκκ. 7,11-16

Με μίαν φωνή ἀνεκάθισεν ὁ νεκρὸς καὶ ἤρξατο λαλεῖν, κατὰ τὴν σύντομον, ἀλλὰ τόσον παραστατικὴν διήγησιν τοῦ σημερινοῦ Εὐαγγελίου. Καὶ ἡ χαρὰ διεδεχθῆ τὸ πένθος, τὰ δάκρυα καὶ τοὺς ὀδύρους τῆς δυστυχημένης χήρας. Τὸ μονάκριβο ἀγόρι τῆς, ποὺ τὸ συνάδευε ἄφωνον εἰς τὸν τάφον, τώρα, ζωντανὸς καὶ ὑγι-

στὰτος, ὁμιλεῖ καὶ ἐκείνη ἀκούει μὲ καμάρι τὴν λαλιὰν του! Δίκαιον, λοιπὸν, εἶχεν ὁ παραστατικὸς Ραββί, ποὺ ἔβλεπε τὴν μισολιπύθυμη πίσω ἀπὸ τὸ νεκροκρέβατον τοῦ παιδιοῦ τῆς, τὴν ἐπλησίασε μὲ τὴν κλωσὴν καὶ τῆς εἶπε: «Μὴ κλαῖε!»

καὶ ἤρξατο λαλεῖν, κατὰ τὴν σύντομον, ἀλλὰ τόσον παραστατικὴν διήγησιν τοῦ σημερινοῦ Εὐαγγελίου. Καὶ ἡ χαρὰ διεδεχθῆ τὸ πένθος, τὰ δάκρυα καὶ τοὺς ὀδύρους τῆς δυστυχημένης χήρας. Τὸ μονάκριβο ἀγόρι τῆς, ποὺ τὸ συνάδευε ἄφωνον εἰς τὸν τάφον, τώρα, ζωντανὸς καὶ ὑγι-

στὰτος, ὁμιλεῖ καὶ ἐκείνη ἀκούει μὲ καμάρι τὴν λαλιὰν του! Δίκαιον, λοιπὸν, εἶχεν ὁ παραστατικὸς Ραββί, ποὺ ἔβλεπε τὴν μισολιπύθυμη πίσω ἀπὸ τὸ νεκροκρέβατον τοῦ παιδιοῦ τῆς, τὴν ἐπλησίασε μὲ τὴν κλωσὴν καὶ τῆς εἶπε: «Μὴ κλαῖε!»

Τώρα, γονατιστὴ εἰς τὰ πόδια Του, τὰ

ΥΜΝΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

Κάθισμα. Ἦχος Πλ. Δ'.

Ἀνέστης ἐκ νεκρῶν, ἡ ζωὴ τῶν ἀπάντων, καὶ Ἄγγελος φωτὸς ταῖς Ἰουδαίῃν ἔβδα: Παύσασθε τῶν δακρύων, τοῖς Ἀποστόλοις εὐαγγελίσασθε: κρᾶξτε ἀνυμνοῦσαι, ὅτι ἀνέστη Χριστὸς ὁ Κύριος, ὁ εὐδόκησας σῶσαι, ὡς Θεός, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

στῆτι του, ἀναστημένον, καὶ δοξάζουν τὸν Θεόν, ὅτι ἐπισκέψατο τὸν λαόν Αὐτοῦ».

Αἱ! Αὐτὸς ὁ Κύριος τῆς ζωῆς καὶ τοῦ θανάτου εἶναι ὁ Ἀρχηγός μας, ἀδελφοί! καὶ εἰς τὴν παντοδυναμίαν ἐξουσίαν Του ἐὰν ἀναθέσωμεν τὴν ζωὴν μας, τίποτε δὲν ἡμπορεῖ νὰ μᾶς φοβίσῃ. Εἰς τὸν στρατὸν Του ἀνήκομεν ὅλοι, ὅσοι συγκρο-

τοῦμεν ἐπὶ τῆς γῆς τὴν Ἐκκλησίαν Του. καὶ διὰ τὴν Βασιλείαν Του προοριζόμεθα ὅλοι, ὅσοι μετὰ τὸ ἅγιον Βάπτισμα ἔχομεν γίνεαι «κληρονόμοι Θεοῦ, συγκληρονόμοι δὲ Χριστοῦ». Συμμέτοχοι δὲ τῆς παντοδυναμίας Του γινόμεθα, ὅταν εὐλικρινῶς καὶ ἀδυστάτως πιστεύωμεν καὶ τίποτε δὲν εἶναι ἀδύνατον τότε δι' ἐκείνους, ποῦ γνωρίζουν τί θέλουν καὶ τί ζητοῦν. Μῆτε τὰ λυπηρὰ τοῦ κόσμου εἶναι ἀρκετὰ νὰ μᾶς ἀποθαρρύνουν, μῆτε ὁ θάνατος εἶναι ἱκανὸς νὰ μᾶς τρομοκρατήσῃ, ὅταν ἔχωμεν μαζὶ μας Ἐκεῖνον, εἰς τὸν Ὅποιον τὰ πάντα ὑποτάσσονται καὶ ὁ Ὅποιος ἐξηγηθέντες καὶ τὴν δύναμιν τοῦ θανάτου.

Ἄλλὰ συμβαίνει κάποτε νὰ τὸ λησμονοῦμεν αὐτό. Καὶ δι' αὐτὸ ἡ ζωὴ μας εἶναι

γεμάτη ἀπὸ θλίψιν καὶ ἀγωνίαν. Ἄν εἰς κάθε περίστασιν, ποῦ μας φέρνει θλίψιν καὶ δάκρυα, θέλωμεν ν' ἀκούωμεν τὴν φωνὴν Του, θὰ Τὸν ἀκούωμεν πάντοτε νὰ λέγῃ εἰς τὸν καθένα μας: «Μὴ κλαῖτε. Διότι Ἐκεῖνος ἔχει διὰ κάθε πληγὴν τὸ βάλσαμον καὶ γνωρίζει, ὅστερα ἀπὸ κάθε ταραχῆν καὶ κάθε θλίψιν, νὰ χαρίξῃ τὴν γαλήνην καὶ τὴν χαράν. Ἄφ' οὗ καὶ ὁ θάνατος ἀκόμη δὲν εἶναι διὰ τοὺς πιστοὺς Του, παρὰ ἡ ὁδὸς πρὸς τὴν ἀθανασίαν καὶ τὴν αἰωνότητα.

Ἄς μὴ χάνωμεν λοιπὸν τὸ θάρρος καὶ τὴν πίσυδοσάν μας, ὅσοι πιστεύομεν εἰς τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, ἐνώπιον τοῦ Ὅποιοι «πάν γόνυ κάμψαι ἐπουρανίων καὶ ἐπιγείων καὶ καταχθονίων».

ΕΝ ΗΜΕΡΑΙΣ ΣΤΕΡΗΣΕΩΝ

(Ἐξῆδ. 16, 1-35)

Κατὰ τὴν πορείαν τῶν Ἰσραηλιτῶν διὰ μέσου τῆς ἐρήμου ἔλειψαν, φυσικὰ, αἱ τροφαὶ καὶ δὲν ἦτο πλέον δυνατόν νὰ εὐρεθῇ μῆτε τὸ ἀπαραίτητον διὰ τὴν ζωὴν των ψωμί. Εἶχαν μόλις περάσει περίπου 40 ἡμέραι, ἀφ' οὗτου ἐφυγαν ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον, καὶ ἀκόμη εὐρίσκοντο εἰς τὴν ἐρημον Σίν, μεταξὺ Αἰθίης καὶ Σινά. Τί θὰ ἐγένετο ὅλος αὐτὸς ὁ λαός, χωρὶς τροφήν, καὶ πῶς θὰ ἐξηκολούθει τὴν πορείαν του, ἐξηνητηγμένους ἀπὸ τὴν πείναν; Ἔτσι θὰ ἐσκέπτετο ὁποιοσδήποτε ἄνθρωπος με κοσμικὸν φρόνημα, ποῦ δὲν θὰ εἶχε πείραν τῆς ὑψίστης δυνάμεως τοῦ Θεοῦ.

Ἄλλ' ὁ Μωυσῆς δὲν ἀνησύχησε διόλου διὰ τὴν ἔλειψιν τῶν τροφῶν· ἤξευρεν ἐκεῖνος, ὅτι ὁ Θεὸς ποῦ τὸν εἶχε στείλει διὰ νὰ ἐλευθερώσῃ τὸν λαόν του, τοῦ εἶχεν ὑποσχεθῆ, ὅτι θὰ εἶναι μαζὶ του διὰ νὰ φέρῃ εἰς πέρας τὸ δόσκαλον καὶ βαρὺ αὐτὸ ἔργον· ἐγνωρίζε τί ἔκαμεν εἰς τὴν Αἴγυπτον ὁ Θεός, διὰ νὰ ἀναγκάσῃ τὸν Φαραὼ νὰ ἐλευθερώσῃ τοὺς Ἰσραηλίτας· ἐγνώριζε τί ἔκαμεν ὁ Θεός, πρὸ ὀλίγων μόλις

ἡμερῶν, χάριν τοῦ λαοῦ Του εἰς τὴν Ἐρυθρὰν θάλασσαν, καὶ ἦτο βέβαιος, ὅτι καὶ τώρα Ἐκεῖνος θὰ εὕρισκε τὸ μέσον τῆς σωτηρίας ἀπὸ τὸν νέον κίνδυνον, ποῦ ἤρχισε ν' ἀπειλῇ τὸν λαόν, ποῦ δισώθη μετὰ τὸσον θαυμαστὸν τρόπον ἀπὸ τὰς χεῖρας τῶν Αἰγυπτίων. Ἔτσι ἐσκέπτετο ὁ Μωυσῆς καὶ δὲν ἀνησύχησε διὰ τὸν κίνδυνον τῆς πείνης.

Ἄλλὰ ὁ λαός, εἶναι συνήθως ἄστατος καὶ ἀπαιτητικὸς, κάποτε δὲ καὶ ἐπιπόλαιος καὶ βιαστικὸς, εὐκολα λησμονεῖ τὰ καλὰ καὶ παραγνωρίζει τοὺς εὐεργέτας του, καὶ παρασύρεται εὐκολὰ ἀπὸ τοὺς ἐπικινδύνους δημαγωγούς. Καὶ ὁ Ἰσραηλιτικὸς λαός εἰς τὴν περίστασιν ἐκείνην δὲν ὑπῆρξε διαφορετικὸς καὶ δι' αὐτὸ τὴν ἀταραξίαν τοῦ ἀρχηγοῦ του τὴν ἐθεώρησεν ὡς ἀδιαφορίαν. Ἐλησημόνησεν ἀμέσως τὰς εὐεργεσίας, ἐλησημόνησεν τὸ θαυμάσιον γεγονός τῆς ἀπελευθερώσεώς του, τὸ ὅποιον ἔψαλε πρὸ ὀλίγων μόλις ἡμερῶν μετὰ τὸσον ἐνθουσιασμόν, καὶ ἤρχισε νὰ γογγύζῃ ἐναντίον τοῦ Μωυσέως καὶ τοῦ Ἀαρῶν.

Ἡ κκ' Δεκεμβρίου ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ

Ἰηχος δ' Δι

Βασιλειον δεσθη εζεβθη σημορυθη εε
 4 | 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100 101 102 103 104 105 106 107 108 109 110 111 112 113 114 115 116 117 118 119 120 121 122 123 124 125 126 127 128 129 130 131 132 133 134 135 136 137 138 139 140 141 142 143 144 145 146 147 148 149 150 151 152 153 154 155 156 157 158 159 160 161 162 163 164 165 166 167 168 169 170 171 172 173 174 175 176 177 178 179 180 181 182 183 184 185 186 187 188 189 190 191 192 193 194 195 196 197 198 199 200 201 202 203 204 205 206 207 208 209 210 211 212 213 214 215 216 217 218 219 220 221 222 223 224 225 226 227 228 229 230 231 232 233 234 235 236 237 238 239 240 241 242 243 244 245 246 247 248 249 250 251 252 253 254 255 256 257 258 259 260 261 262 263 264 265 266 267 268 269 270 271 272 273 274 275 276 277 278 279 280 281 282 283 284 285 286 287 288 289 290 291 292 293 294 295 296 297 298 299 300 301 302 303 304 305 306 307 308 309 310 311 312 313 314 315 316 317 318 319 320 321 322 323 324 325 326 327 328 329 330 331 332 333 334 335 336 337 338 339 340 341 342 343 344 345 346 347 348 349 350 351 352 353 354 355 356 357 358 359 360 361 362 363 364 365 366 367 368 369 370 371 372 373 374 375 376 377 378 379 380 381 382 383 384 385 386 387 388 389 390 391 392 393 394 395 396 397 398 399 400 401 402 403 404 405 406 407 408 409 410 411 412 413 414 415 416 417 418 419 420 421 422 423 424 425 426 427 428 429 430 431 432 433 434 435 436 437 438 439 440 441 442 443 444 445 446 447 448 449 450 451 452 453 454 455 456 457 458 459 460 461 462 463 464 465 466 467 468 469 470 471 472 473 474 475 476 477 478 479 480 481 482 483 484 485 486 487 488 489 490 491 492 493 494 495 496 497 498 499 500 501 502 503 504 505 506 507 508 509 510 511 512 513 514 515 516 517 518 519 520 521 522 523 524 525 526 527 528 529 530 531 532 533 534 535 536 537 538 539 540 541 542 543 544 545 546 547 548 549 550 551 552 553 554 555 556 557 558 559 560 561 562 563 564 565 566 567 568 569 570 571 572 573 574 575 576 577 578 579 580 581 582 583 584 585 586 587 588 589 590 591 592 593 594 595 596 597 598 599 600 601 602 603 604 605 606 607 608 609 610 611 612 613 614 615 616 617 618 619 620 621 622 623 624 625 626 627 628 629 630 631 632 633 634 635 636 637 638 639 640 641 642 643 644 645 646 647 648 649 650 651 652 653 654 655 656 657 658 659 660 661 662 663 664 665 666 667 668 669 670 671 672 673 674 675 676 677 678 679 680 681 682 683 684 685 686 687 688 689 690 691 692 693 694 695 696 697 698 699 700 701 702 703 704 705 706 707 708 709 710 711 712 713 714 715 716 717 718 719 720 721 722 723 724 725 726 727 728 729 730 731 732 733 734 735 736 737 738 739 740 741 742 743 744 745 746 747 748 749 750 751 752 753 754 755 756 757 758 759 760 761 762 763 764 765 766 767 768 769 770 771 772 773 774 775 776 777 778 779 780 781 782 783 784 785 786 787 788 789 790 791 792 793 794 795 796 797 798 799 800 801 802 803 804 805 806 807 808 809 810 811 812 813 814 815 816 817 818 819 820 821 822 823 824 825 826 827 828 829 830 831 832 833 834 835 836 837 838 839 840 841 842 843 844 845 846 847 848 849 850 851 852 853 854 855 856 857 858 859 860 861 862 863 864 865 866 867 868 869 870 871 872 873 874 875 876 877 878 879 880 881 882 883 884 885 886 887 888 889 890 891 892 893 894 895 896 897 898 899 900 901 902 903 904 905 906 907 908 909 910 911 912 913 914 915 916 917 918 919 920 921 922 923 924 925 926 927 928 929 930 931 932 933 934 935 936 937 938 939 940 941 942 943 944 945 946 947 948 949 950 951 952 953 954 955 956 957 958 959 960 961 962 963 964 965 966 967 968 969 970 971 972 973 974 975 976 977 978 979 980 981 982 983 984 985 986 987 988 989 990 991 992 993 994 995 996 997 998 999 1000

αθλωνων υπεμειναι υπερ Χριζου του Θεου Μαρτυρων πρω

το αθλε συχαρτην Ισδαίων απεχεχεαιμανια

ειδεσθ τον Σωτηρα του Πατρος δεξι οοθεν

Αυτον ενειδυσωπειαι υπερ των ψυχων ημων

Βασίλειον διάδημα, ἐζέβθη σημορυθή, ἐε
 ἄθλων ὧν ὑπεμειναι, ὑπέρ Χριζοῦ τοῦ Θεοῦ,
 Μαρτύρων πρωτόαθλε: συχαρτήν Ἰσδαίων,
 ἀπεχεχεαιμανίαν, εἶδεισθ τὸν Σωτήρα,
 τοῦ Πατρὸς δεξιόθεν, Αὐτὸν οὖν ἐνιδυσώ-
 πει εἰς, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

1950

A^o

1950

B²

1950

Ἦ ΚΖ' Σεπτεμβρίου ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ

Ἦχος δ' Δι

Ψαλμὸς δ' α' 118
 Βασιλείων ἡμεῖς ἐξέβησθαι ἡσυχίαν. ἔξ

ἄθλων ἡν ὑπεμείνας ὑπὲρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ
 Μικτῶρων

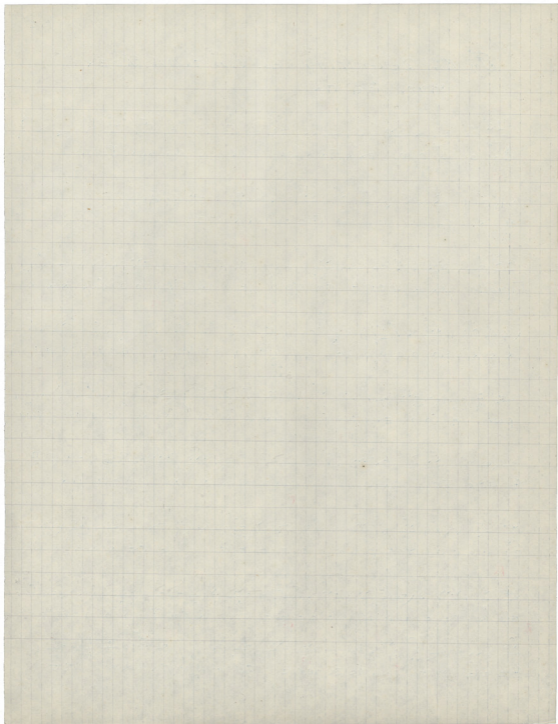
πρωτόχθες οὐ γὰρ τὴν Ἰσραὴλ ἡμεῖς ἐχέμεν
 ἀπεχέχεται μηχανίαν, εἰδειςσὶς τὸν Σωτῆρα
 τοῦ Πατρὸς δεξιόθεν, αὐτὸν οὖν ἐδυσώ-

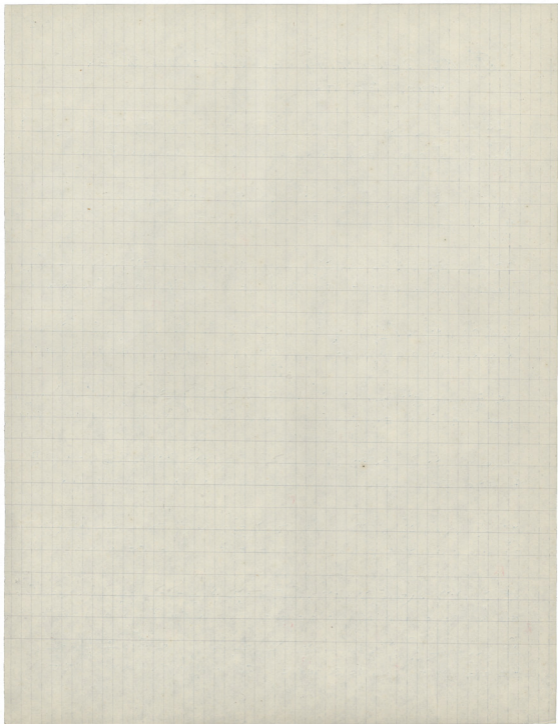
πναι ἡμεῖς, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Βασιλείων διάδημα, ἐξέβησθαι ἡσυχίαν, ἔξ
 ἄθλων ἡν ὑπεμείνας, ὑπὲρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ,
 Μικτῶρων πρωτόχθες οὐ γὰρ τὴν Ἰσραὴλ,
 ἀπεχέχεται μηχανίαν, εἰδειςσὶς τὸν Σωτῆρα,
 τοῦ Πατρὸς δεξιόθεν, αὐτὸν οὖν ἐδυσώ-

92

1950

Νικολάος Τ. Βλαχούτσος
14 Δεκεμβρίου 1957

CT_{ov}

Κωνσταντίνος Τ. Βλαχόπουλος

14 Δεκεμβρίου 1957

«Διατί δὲν μᾶς ἀφήκατε—ἐφώναζαν—ἐκεῖ ὅπου ἐκαθήμεθα, κοντὰ εἰς τὰ καζάνια μὲ τὰ κρέατα, ὅπου τὰ ψωμιὰ ἦσαν ἀφθονα καὶ ἐχορταίναμεν, ἀλλὰ μᾶς ἐφέρατε ἐδῶ εἰς τὴν ἔρημον, διὰ τὰ μᾶς θανατώσετε ὅλους μὲ τὴν πείναν;»...

Ποῦ ἄλλοῦ θὰ κατέφευγεν ὁ Μωϋσῆς εἰς τὴν νέαν αὐτὴν κρίσιν καὶ πῶς ἀλλοιῶς θὰ ἤμποροῦσε νὰ ἀντιμετωπίσῃ τὴν νέαν αὐτὴν ἐξέγερσιν καὶ τὴν ὀχλαγωγίαν; Ποῦ ἄλλοῦ, παρὰ εἰς Ἐκεῖνον, ποῦ τοῦ εἶναι ἀναθέσει τὸ βαρὺ ἔργον τὰ ἐλευθερώσῃ αὐτὸν τὸν δύσκολον καὶ κακομαθημένον λαόν!

Καὶ ὁ Θεὸς δὲν ἐπερίμενε κἄν νὰ Τὸν παρακαλέσῃ ὁ δούλος Του, ἀλλὰ τὸν ἐπρόλαβεν εἰς τὸ αἰτήμα του καὶ τοῦ ἀνήγγειλεν, ὅτι ἔχει ἐτοιμάσει τὴν λύσιν τοῦ δράματος. Θὰ βρέξῃ «ἄρτον ἐξ οὐρανοῦ» καὶ οἱ Ἰσραηλῖται πρέπει νὰ μαζεύουν καθ' ἑκάστην ὅσον χρειαζεται μόνον διὰ τὴν τροφήν μιᾶς ἡμέρας· μόνον τὴν ἕκτην τῆς ἐβδομάδος θὰ μαζεύουν διπλασίαν ποσότητα, διὰ νὰ ἔχουν καὶ τὴν τροφήν τῆς ἐβδόμης ἡμέρας, τοῦ Σαββάτου, καὶ νὰ μὴ ἀπασχολοῦνται εἰς βιοποριστικὴν ἐργασίαν κατὰ τὴν ἡμέραν αὐτὴν, ποῦ εἶναι ἀφιερωμένη εἰς τὴν λατρείαν τοῦ Κυρίου.

Τὴν θέλησιν τοῦ Θεοῦ ἀνεκοίνωσαν πρὸς τὸν γογγύζοντα λαόν ὁ Μωϋσῆς καὶ ὁ Ἄαρων, καὶ ἔδωκαν τὰς συστάσεις ποῦ ἔπρεπε πρὸς τοὺς συμπατριώτας των. Ἄλλὰ δὲν ἦτο δυνατόν νὰ συντηρηθῇ ὁ λαὸς μόνον μὲ τὸ ψωμί! Ἦρχισαν πάλιν αἱ μεμφυμοίραι καὶ ὁ Θεὸς ἐπρόλαβε, πρὶν Τὸν παρακαλέσουν, καὶ ὑπεσχέθη νὰ στείλῃ καὶ κρέας διὰ τὸν πεινῶντα λαόν Του: «Ἦκουσα τοὺς γογγυσμοὺς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ· εἶπέ τους—παρήγγειλε πρὸς τὸν Μωϋσῆν—, ὅτι τὸ βράδυ θὰ φάγουν κρέας καὶ τὸ πρωῒ θὰ χορτάσουν ἀπὸ ψωμιὰ, καὶ θὰ ἐνοήσουν, ὅτι ἐγὼ εἶμαι Κύριος ὁ Θεός σας». Ἦ δόξα τοῦ Κυρίου εἶχε φανῆ εἰς τὴν νεφέλην καὶ τὴν οὐδὲν ἄλλος ὁ λαός. Ὁ Κύριος ἐπεσκέφθη τὸν λαόν Του.

Τὸ βράδυ—διηγείται ἡ Ἁγία Γραφή—ἀνέβησαν ὀρνίθια καὶ ἐσκέπασαν τὸ στρατοπέδον τῶν Ἰσραηλιτῶν καὶ ἐπίασαν ἀπ' αὐτὰ ὅσα ἤμποροῦσεν ὁ καθείς, τὸ δὲ πρωῒ στρώμα δρόσου ἐσκέπασεν δια τὰ περίξ τοῦ στρατοπέδου καί, ἀπ' οὗ ἀνέβη τὸ στρώμα τῆς δρόσου, κἄτι λεπτὰ καὶ στρογγυλά, λεπτὰ ὡσάν τὴν πάχνην, εἶχαν ἀπομείνει εἰς ὅλην τὴν ἐπιφάνειαν τῆς ἐρήμου. Καὶ οἱ Ἰσραηλῖται ἠπόρησαν καὶ ἠρώτα ὁ ἕνας τὸν ἄλλον: «τί εἶναι τοῦτο;» Ὁ δὲ Μωϋσῆς ἀπεκρίθη: «Αὐτὸ εἶναι τὸ ψωμί ποῦ σᾶς δίδει ὁ Κύριος, διὰ νὰ φάγετε!»

Καὶ ἐδοκίμασαν οἱ Ἰσραηλῖται τὸ οὐρανόπεμπτον αὐτὸ ψωμί, ποῦ ὁμοιάζε μὲ τὸν σπόρον τοῦ κολιάνδρου, καὶ ἡ γεῦσις του ἦτο ὡσάν τὴν μελωμένην τριγανίαν.

Τεσσαράκοντα ἔτη διήρκεσεν ἡ περιπλάνησις τῆς ἐρήμου· καὶ ἐπὶ τεσσαράκοντα ἔτη ἔβλεπεν ὁ λαός ἐτραγῆ κατ' αὐτὸν τὸν θαυμάσιον τρόπον· καὶ κανέναν δὲν ἀπέθανεν ἀπὸ τὴν πείναν!

*
Τὰς ἀνάγκας τοῦ ἀνθρώπου τὰς γνωρίζει καλλίτερα ἀπ' αὐτὸν ὁ ἴδιος ὁ Θεός ποῦ τὸν ἐπλασεν, «Οἶδε γὰρ ὁ Πατήρ ὑμῶν ὁ οὐράνιος, ὅτι χρῆζετε τούτων ἀπάντων» (Ματθ. ζ' 32), ἀλλὰ ὁ ἄνθρωπος λησμονεῖ αὐτὴν τὴν ἀλήθειαν καὶ ἀπελπίζεται εἰς τὸν καιρὸν τῶν στερησεων, διότι λησμονεῖ, ὅτι καὶ αἱ στερήσεις ἐξυπηρετοῦν κάποιον ὑψηλότερον σκοπόν, ποῦ ἔχει σχέσηιν μὲ τὸ πραγματικόν, μὲ τὸ αἰώνιον, συμφέρον τοῦ ἀνθρώπου. Ὅταν ὁ Θεὸς θεωρήσῃ περιττὴν διὰ τὸν ἄνθρωπον του πλεόν τὴν δοκιμασίαν τῶν στερησεων, ἔχει τὰ μέσα νὰ τὸν ἀπαλλάξῃ ἀπ' αὐτὴν καὶ κανέναν ἀποκλεισμός δὲν ἔμπορεῖ νὰ ἐμποδίσῃ ἐκεῖνο ποῦ θέλει νὰ στείλῃ εἰς τὸν ἄνθρωπον του ὁ Θεός. Τὸ πρῶτον καὶ τὸ κύριον καὶ τὸ οὐσιαστικότερον εἶναι νὰ φροντίξῃ ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ νὰ συμμορφώσῃ τὴν ζωὴν του μὲ τὸ θέλημα τοῦ Κυρίου, νὰ ἀναπτύξῃ εἰς

τὴν δοκιμασίαν τὴν ἀνοχὴν, τὴν ὑπομονὴν τὴν πίστιν, ποὺ χρειάζεται εἰς τὰς δυσκόλους στιγμὰς· νὰ μὴ ἀφήσῃ τὸν ἑαυτόν του νὰ παρασυρθῇ εἰς πράξεις σκοτεινάς, ποὺ δὲν ἔμπορεῖ παρά νὰ τὸν ἀπομακρύνουν ἀπὸ τὸν Θεόν, διότι καμμία ἀνάγκη καὶ καμμία στέρησις δὲν ἔμπορεῖ νὰ ἀποτελέσῃ δικαιολογητικόν, διὰ νὰ παραβιῶμεν τὰς ἐντολάς τοῦ Κυρίου. Νὰ ζητῇ πρέπει ὁ ἄνθρωπος πρῶτον θεῖα ἀρέσκει εἰς τὸν Θεόν, καὶ Ἐκεῖνος ὑπεσχέθη διὰ τοῦ Υἱοῦ Του, ὅτι καὶ ὅλα τὰ ἄλλα ὅσα χρειάζονται εἰς τοὺς ἐκλεκτοὺς Του, τὰ ἔχει ἔτοιμα πάντοτε δι' αὐτούς. Ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς μᾶς τὸ εἶπε πολὺ καθαρά: «Ζητεῖτε πρῶτον τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν δικαιοσύνην Αὐτοῦ, καὶ ταῦτα πάντα προστεθήσεται ὑμῖν» (Αὐτῶν 33).

Καὶ μήπως δὲν ἔχομεν ζωντανὴν πεῖραν τῆς ἀληθείας αὐτῆς;

ΕΥΣΕΒΕΙΣ ΣΤΟΧΑΣΜΟΙ

«Ὁ μικρότερος ἐν πᾶσιν ὑμῖν ὑπάρχων, οὗτός ἐστι μέγας» (Λουκ. 8')

Περὶεργὸς ἀντίληψις! Διὰ τὸν κοσμικὸν ἄνθρωπον τελειῶς ἀκατανόητος συλλογισμὸς! Ὅτι φαίνεται μικρὸν εἶναι πραγματικὰ μέγало! Καὶ ὁμως συμβαίνουν εἰς τὴν πνευματικὴν ζωὴν αὐτὰ τὰ... παράδοξα. Τὸ μεγαλεῖον εἶναι ἐσωτερικόν, εὐρίσκειται εἰς τὸ βάθος τῆς ψυχῆς μας, εὐδύς ὡς τὸ φέρομεν εἰς τὴν ἐπιφάνειαν διὰ νὰ ἐπιδειχθῇ, ἐξατμίζεται καὶ χάνεται. Δὲν ἐπιδεικνύεται τὸ ἀληθινὸν μεγαλεῖον, οὔτε κομπορρομονεῖ, οὔτε ζητεῖ πρωτεῖα καὶ προβαδισμοὺς. Δὲν ἀποτελεῖται ἀπὸ πράγματα ἐξωτερικά. Τὸ ἀληθινὸν μεγαλεῖον εὐρίσκειται εἰς τὴν ποιότητα τοῦ χαρακτήρος μας καὶ ὁ πραγματικὰ μέγας χαρακτήρ δὲν χάνεται ποτὲ μετὰ μάταιοδόξους ἐπιδείξεις. Ἐμπορεῖς νὰ γίνῃς ὄλων ὑπερήτης εἰς τὸ ἀγαθόν; Εἶσαι κύριος πραγματικός, εἶσαι ἀληθινὰ μέγας! Αὕτη εἶναι ἡ οὐσία τῆς βαυτείας χριστιανικῆς ἀρετῆς.

ΜΕ ΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΝ ΜΑΣ

ΕΠΟΡΤΟΛΟΓΙΟΝ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

(11—17 Ὀκτωβρίου 1954)

11. Δευτέρα: Φίλιππου ἀποστόλου, τοῦ Διακόνου.
12. Τρίτη: Πρόβου, Ταράχου, Ἀνδρονικοῦ μ.
13. Τετάρτη: Κάρπου, Παύλου, Ἀγαθονικῆς μ.
14. Πέμπτη: Ναζαρίου καὶ Γερβαρίου μαρτ.
15. Παρασκευή: Λουκιανοῦ καὶ Σαββίνου ὁσίου.
16. Σάββατον: Λουγγίνου τοῦ Ἐκκοντάρχου μ.
17. Κυριακή: Δ' Λουκᾶ. Ἁγ. Πατέρων Ζ' Οἰκουμ. Συνόδου. Ὁσμη Προφήτου.— Ἡχος α' Ἐωθινὸν Ζ'.

Η ΙΕΡΑ ΜΕΛΕΤΗ ΜΑΣ

Αὐτὴν τὴν ἐβδομάδα συμπληροῦται ἡ ἀνάγνωσις τῆς πρὸς Ἐφesoῦς ἐπιστολῆς. Εὐαγγέλιον συνεχίζεται τὸ κατὰ Λουκάν.

Ἐβδομάς δωδεκάτη ὀγδόη

(11-17 Ὀκτωβρίου 1954)

Δευτέρα	(11):	Ἐφes. 4,25—32 Λουκ. 7,36—50
Τρίτη	(12):	Ἐφes. 5,20—25 Λουκ. 8,1—3
Τετάρτη	(13):	Ἐφes. 5,25—33 Λουκ. 8,22—25
Πέμπτη	(14):	Ἐφes. 5,33—6,8 Λουκ. 9,7—11
Παρασκ.	(15):	Ἐφes. 6,18—24 Λουκ. 9,12—18
Σάββατον	(16):	Α' Κορ. 15,39—45 Λουκ. 9,12—18
Κυριακή	(17):	Τίτ. 3,8—15 Λουκ. 8,5—15

Σημειώσεις: Τὸ ἀποστολικὸν ἀνάγνωσμα τῆς προσευχῆς Κυριακῆς (17), εἶναι τὸ τῆς ὁρητῆς τῶν Ἁγ. Πατέρων.

Δι' ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν «ΦΩΝΗΝ ΚΥΠΡΙΟΥ» ἀπευθυντίον:

Αἶδoo. Πρωτ. Ἐμμ. Γ. Μτυλιηγαδὸν Ἰαοῦ 1, Ἀθῆναι. (Τηλέφ. 72.112).

Ἐπιθύνονοο Τυπογραφεῖον
Τίμ. Ρούτσηο, Ἰαοῦ 1, Ἀποστολοῦ 4.

Ἐκ τοῦ Τυπογραφεῖου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας, Ἀθῆναι. Ἰαοῦ 1, Τηλέφ. 72-112.